

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål F og G i Folke-
tingets Sundhedsudvalg den 17. november 2010

Spørgsmål F:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan det kan gå til, at næsten halvdelen af de psykisk syge, der i forbindelse med kriminalitet idømmes en behandlingsdom, aldrig kommer i behandling og oplyse hvad de vil gøre for, at sikre, at alle, der idømmes psykiatrisk behandling, får denne stillet til rådighed umiddelbart efter dommen.”

Spørgsmål G

”Hvem er efter ministerens opfattelse ansvarlig for at en sindslidende der har fået en behandlingsdom faktisk kommer i gang med en behandling, er det Kriminalforsorgen, der skal holde den sindslidende i hånden og sikre der er kontakt med psykiatrien, eller er det psykiatrien, der skal sikre den første kontakt? Ministeren bedes oplyse hvilke initiativer ministeriet har iværksat, siden den sidste rapport fra Sundhedsstyrelsen der viste, at behandlingsdømte falder mellem to stole og der er brug for en klar ansvarsfordeling. Ministeren bedes endvidere redegøre for, hvad han vil gøre for at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet i psykiatrien således at psykisk syge ikke skal opholde sig i fængsler og arresthuse.”

[Spørgsmål F]

Jeg vil starte med at komme ind på den del af spørgsmål F, som vedrører anklagemyndigheden. Det vil sige anklagemyndighedens rolle, når det handler om at sikre, at de, der dømmes til psykiatrisk behandling, også rent faktisk får behandling.

Det er anklagemyndighedens opgave at underrette de relevante psykiatriske hospitaler eller afdelinger om blandt andet behandlingsdomme over psykisk syge, så dommene kan fuldbyrdes. Rigsadvokaten har fastsat nærmere retningslinjer om denne underretning.

Det fremgår af retningslinjerne, at domme, hvor en psykisk syg er idømt en behandlingsdom, skal fuldbyrdes ved, at anklagemyndigheden sender en kopi af dommen til det hospital eller den afdeling, der står for visitationen af foranstaltningsdomme, med anmodning om fuldbyrdelse af dommen. Efter retningslinjerne bør hospitalet eller afdelingen anmodes om at bekræfte modtagelsen af anmodningen og underrette politidirektøren, når fuldbyrdelsen er iværksat.

Det fremgår endvidere af retningslinjerne, at hvis der til dommen er knyttet tilsyn af Kriminalforsorgen eller andre vilkår, der skal fuldbyrdes af Kriminalforsorgen, skal der også sendes en kopi af dommen til Kriminalforsorgen med anmodning om iværksættelse af tilsynet.

På baggrund af en konkret sag har Rigsadvokaten ved brev af 19. juni 2009 til samtlige chefanklagere og regionale statsadvokater

henledt opmærksomheden på, at fuldbyrdelse af foranstaltningssdomme skal ske snarest muligt.

Rigsadvokaten anmodede samtidig anklagemyndigheden om i denne type sager at være særlig opmærksom på, om der er grundlag for at begære den pågældende varetægtsfængslet, og om varetægtsfængslingen skal opretholdes efter dom, indtil behandling kan iværksættes.

[Svar på spørgsmål G]

Jeg vil gå over til spørgsmål G og redegøre for Kriminalforsorgens ansvar over for behandlingsdømte.

En behandlingsdom skal fuldbyrdes af to instanser. Psykiatrien skal give den dømte psykiatrisk behandling, og Kriminalforsorgen skal føre tilsyn med den dømte. Det forudsættes, at der er et tæt samarbejde mellem psykiatrien og Kriminalforsorgen om den dømte, men det er psykiatrien, der har ansvaret for, at en behandlingsdømt kommer i behandling.

Et tilsyn af Kriminalforsorgen har til formål at begrænse dømtens tilbagefald til kriminalitet. Tilsynet er toledet og består af på den ene side støtte og på den anden side kontrol. Disse to dele af tilsynet skal som udgangspunkt indgå med samme vægt.

Senest 14 dage efter at Kriminalforsorgen har modtaget dommen fra politiet, skal den dømte – hvis denne ikke er indlagt på et hospital – møde hos eller modtage besøg af tilsynsmyndigheden. Derefter fastsættes kontakthypigheden ud fra en samlet vurde-

ring af behovet for støtte og kontrol. I tilsynsperiodens første to måneder skal der dog være kontakt mindst hver anden uge.

Kriminalforsorgens tilsyn omfatter de perioder, hvor den dømte ikke er indlagt på hospital. Det er altså ikke Kriminalforsorgens opgave at føre tilsyn med psykisk syge kriminelle, når de er indlagt på en psykiatrisk afdeling.

Kontakten mellem Kriminalforsorgen og den behandlende overlæge er vigtig. Det gælder især i forbindelse med udskrivning, men også løbende, når den dømte ikke er indlagt, i de tilfælde, hvor Kriminalforsorgen og den behandlende overlæge i henhold til dommen kan træffe afgørelse om indlæggelse.

Kriminalforsorgen skal være opmærksom på, om der er ændringer i den dømtes psykiske tilstand, herunder om den dømte er kriminalitetstruet, f.eks. på grund af et begyndende stofmisbrug eller manglende indtagelse af medicin. Observeres sådanne ændringer, skal tilsynsmyndigheden rette henvendelse til den behandlende overlæge med henblik på, at der træffes afgørelse om eventuel indlæggelse.

Jeg skal dog understrege, at Kriminalforsorgen ikke har ansvaret for, at en behandlingsdømt kommer i psykiatrisk behandling. Det er som nævnt psykiatriens ansvar.

[Undersøgelse af samarbejdet mellem KiF og psykiatrien]

Til sidst vil jeg kort komme ind på den undersøgelse af samarbejdet mellem Kriminalforsorgen i Frihed og psykiatrien, der blev offentliggjort i september i år.

Baggrunden for undersøgelsen var, at en kriminalforsorgsleder i april 2007 i pressen kritiserede psykiatrien for at udskrive retspsykiatriske patienter for tidligt. Denne kritik resulterede i et møde i maj 2007 mellem Direktoratet for Kriminalforsorgen og Danske Regioner. Danske Regioner efterspurgte dokumentation for de påståede problemer i forhold til foranstaltningssdømte. Direktoratet for Kriminalforsorgen iværksatte som følge heraf en undersøgelse af samarbejdet mellem Kriminalforsorgen i Frihed – også kaldet KiF – og det psykiatriske behandlingssystem.

Det er vigtigt at understrege, at undersøgelsen er baseret på KiF-medarbejdernes vurdering og således afdækker Kriminalforsorgens syn på samarbejdet.

Direktoratet for Kriminalforsorgen er i gang med at følge op på den del af undersøgelsen, som retter sig mod Kriminalforsorgen i Frihed.

Blandt andet vil undersøgelsen blive drøftet på personalemøder i alle KiF-afdelinger, og der vil blive fulgt op på de fejl og den manglende viden, som undersøgelsen har afdækket.

Herefter vil der blive afholdt en kursusdag i hver KiF-afdeling, så medarbejderne bliver klædt bedre på til arbejdet med foranstalt-

ningsdømte. Et emne på kursusdagen vil være, hvordan KiF skal agere overfor psykiatrien, når behandlingsforløbet efter KiF's opfattelse er utilstrækkeligt.

Tak.